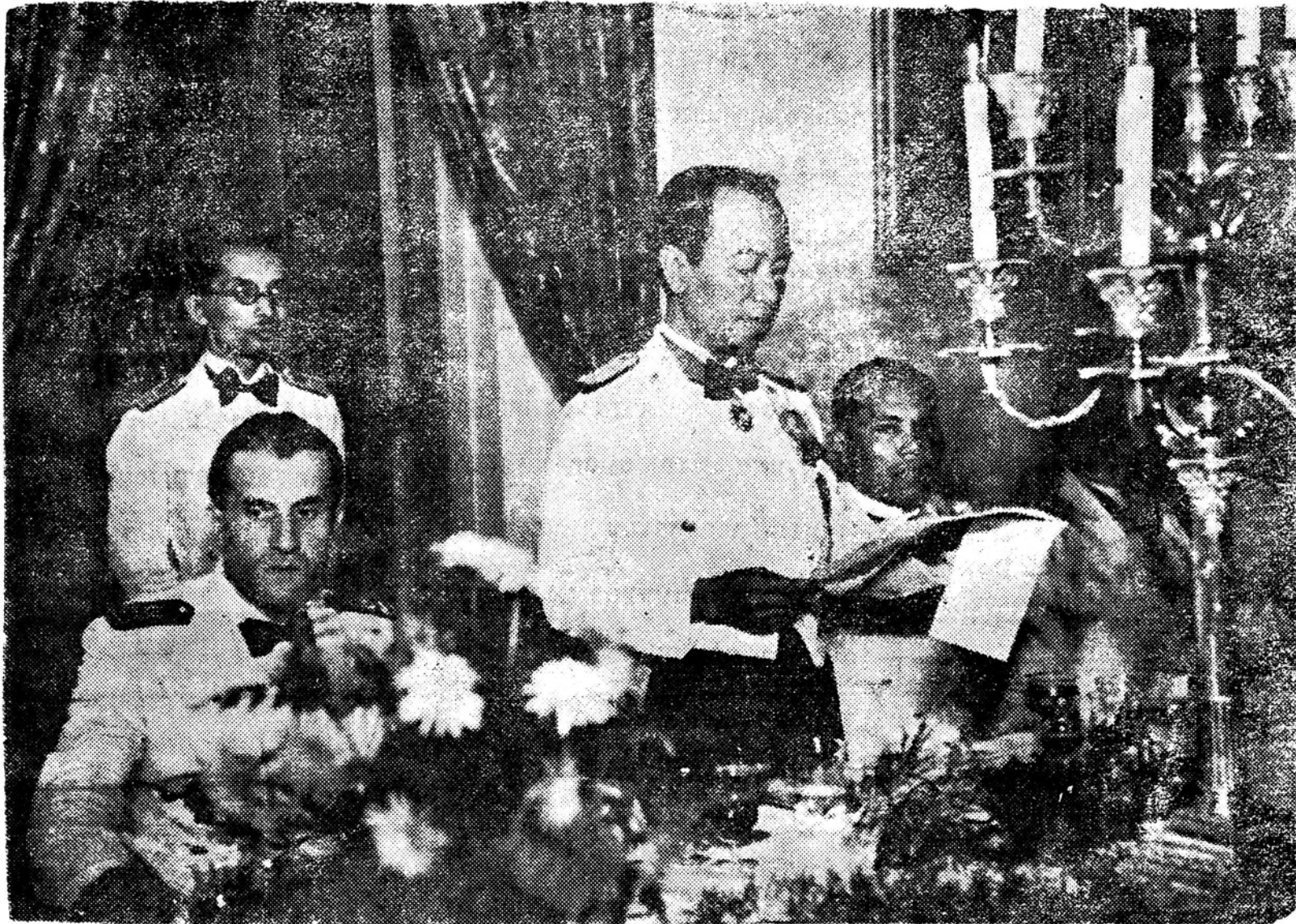

ศรีด วังจันทร์

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๘๕ จำหน่ายในพระนคร เวลา ๑๓ น. วันที่ ๙ สิงหาคม ราคา ๒๕ สตางค์

ล้มพันธมิตร ระหวาง ไทย กับ ฝรั่งเศส กลับคืนสู่สภาพปกติแล้ว

พระท่านอธิการ อธิการบดี วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำเนินการต่างประเทศไทย กำลังแสดงความคิดเห็น
ในการปักปันดินแดนระหว่างไทย กับ อินโดจีนฝรั่งเศส ได้สำเร็จด้วยความเรียบร้อยเรียบร้อย ซึ่งกันและกัน

จะขยายคมนาคม ทัพเยอรมัน พุ่งเข้าสู่ไมคอป อินเดียน บินข้อ เสนอ เด็ดขาด

ขอความร่วมมือ บริษัท
และเอกชน ที่เดินเรือ

นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๘๕
กรมได้เร่งรัดงานด้านทางคมนาคมโครงการ
(มีค่อนหน้า ๒)

หลังจากข้ามหัวสะพาน
ทางแม่น้ำคูยานไปได้

เยอรมัน ๑๐ สิงหาคม ๒๔๘๕
ทัพ เยอรมันได้ ประกาศ เมื่อ เวลา
(มีค่อนหน้า ๒)

หาก ได้ รับการ ปฏิเสธ
อินเดียน ก็ จะ กบฏ ทันที

กรุงเทพฯ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๘๕
กิจการแห่งสภาของเยอรมันอินเดียนได้
(มีค่อนหน้า ๒)

มัน คง

ให้ ผู้ พด วิทย เดลย์
ระลึกถึงวงษ์ญาติบ้าง

วิทยเดลย์แห่ง อินเดีย ได้ กล่าว
คำอ้อนวอน มงคล แก่ ประเทศไทย
หลายประการ ฉะนั้น เมื่อ คำ วันที่
๗ เดือนนี้ นายมัน - นายคง จึงได้
กล่าว แก่คำ อ้อนวอน มงคล นั้น ให้
วิทยเดลย์ได้ รับทราบไว้ ดังนี้

ก่อนอื่น นายมัน - นายคง ขอ
ให้พวกเรา ชาวไทย ทั้ง ประเทศ ถิ่น
วิทยเดลย์ เป็น ฉากา โลก ทั้ง
เพราะ วิทยเดลย์ ได้ มา ชวน เรือ มา
มาก่อนหน้านี้ โดย ใช้ คนไทย
ที่ขายชาติเป็นเครื่องมือ เมื่อวัน
๗ เดือนนี้ วิทยเดลย์ก็ ยัง ได้กระจาย
ชาวโกลกอีกว่า ได้ รับข่าวจาก
ดังคโปรว่า ถูกขายลูกหญิงของ
พระท่านนายกรัฐมนตรี ให้ เดินทาง
ถึงดังคโปรแล้ว เจ้าหน้าที่ ยี่สิบ
ได้พาเดินเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ และ
ยังได้กล่าวหาว่าอยู่ในประเทศไทยอีก
หลายแห่งหลายประการอันไม่
เป็น มงคล ซึ่งนายมัน - นายคงว่า คง
ที่จะชอบใจ ยี่สิบเรา เพราะ นัก
เรียนไทยเรา ๒๐๐ กว่าคน ที่ เดินทาง
จากพิตินันท์ กลับ มา ประเทศไทย
ได้ ก็เพราะได้ รับ ความ ช่วยเหลือ
จากยี่สิบ ประเทศไทย เป็น ประ
เทศอิสระ ก็จะเห็น ได้จากการทำ
พิธีห่มผ้าเกียรติ ในการนี้ประชุม
การปักปันดินแดนเมื่อ ๒-๓ วัน
ซึ่งถ้าประเทศไทยไม่ เป็น อิสระ แล้ว
จะไม่มีพิธีห่มผ้า

นายมัน นายคงได้ กล่าว ต่อไป
อีกว่า หากจะให้ ผู้ พด วิทย เดลย์
ถาม ลูกเมีย ของเรา ซึ่ง ยังอยู่ใน
ประเทศไทย คดี หรือว่า เรา ไป
ไหน มาไหน ได้ ตาม สมาย หรือ ไม่
(มีค่อนหน้า ๒)

(ต่อจากหน้า ๓)

(ต่อจากหน้า ๑)

หรืออาจจะมี ผู้ พก ดุษฎี เคธีย์
 ม. นก กนก เดย์ แดง ฐานะ ผู้ พก ดุษฎี
 เคธีย์ กาดัง ทำให้ คนอื่น เข้าใจ ประเทส
 ไทยไป ในทาง ออกัสต์ กาดัง วาควา
 ให้ เมือง ไทย เป็น เมือง นรท ถ้า เขา วาควา
 ภาพ เมือง ไทย เป็น เมือง นรท ก็ เท่า กับ
 เรา ดัม ชาติ ของ เรา ดัม ดก ดัม เมีย
 นายมัน - นายคง รอ ให้ ผู้ พก ดุษฎี เคธีย์
 จง เข้าใจ ว่า เรา อาจ จะ แปร ดง ชาติ ได้
 แต่ จะ แปร ดง พันธุ์ ของ เรา ไม่ ได้ เป็น อัน
 ชาติ และ พันธุ์ เรา ไม่ ยั้ง คน ที่ จะ หา
 ความ เคียด ร้อน ความ เด้อย หาย มา
 วงศ์ ถัด ถัด วรรณะ ถัด ถัด ของ เรา โดย

จึงเป็นการตั้งเครื่องจักร
ในระบอบศักดินาที่ด้า
งเพื่อรุกรานของตะวันตก
ถึงกระนั้น เมืองต่างๆ ของ
ของของตะวันตกก็ถูกโค
หย่างกว้างขวาง และเป็น
ไปทุกทีแล้ว พวกเจ้า
โกโกลตา และพี่น้อง
พวกนั้น ตลอดจนทะเลเดี
ทางเหนือของตะวันตก
ขึ้นมามีครอบครองไว้
อีกด้วย หากกองทัพ
เมืองท่าโมเรตัมเมื่อ
หย่างระดำระดาของอ
มีสภาพไม่มั่นคงกับกา
กรตกเมืองดังกิริกในป
แป้นแท้

เดคชาด

(ต่อจากหน้า ๓)

ท่านนายกรัตนนครได้มอบหมายให้
นายพันเอก นพ. ดาร นุประพันธ์ ซึ่ง
รักษาราชการ ในตำแหน่งหัวหน้ากอง
หนังสือพิมพ์ กรมโฆษณาการ จากกะ
รวงการใหม่ไปรักษาราชการ ในตำแหน่ง
อธิบดีกรมการศาสนา กระทรวงศึกษา
ธิการคงควบคุมดูแล คอย

๕ ไมคอฟ

(ต่อจากหน้า ๑)

เทียงฉวนจวนว่า ทางบริเวณคอเคซัส
 กองทหารเยอรมันได้ทำการติดตาม
 ใจนักของทหารซาร์ซึ่งแตกหนีห่าง
 ออกห่างไปทางเมืองกราดโนตาร์ห้อย
 ไหมยยัง เมืองทิมเรฟกายา ซึ่ง
 คงห้วยริมทางรถไฟ ซึ่งกองทหาร
 เยอรมันรุกติดตามไปได้ถึงยึดได้ดิน
 แดง หนองขยานชนคหุเมเกราะซึ่งรุก
 จากแบ่น คุกานคอนหุด ทัพานไคมัน
 ถึงจุดซึ่ง ห้วยทาง จากเม่ง โม คอฟไป
 ทางทิศตะวันออกถึงเห็นอราวสะก.ม.
 ในการโจมตีบริเวณ เมือง ซาย ผู่ ทาง
 ทะเลดำ ทั้ง ถัดจาก ฉวนตะ ถัดจากกัน ของ
 ผู้บั้นท่งระเนียดเยอรมันปรากฏว่า เดิน
 ทางดำแดงละมุมทางรถไฟออกท่งระ
 เนียดอย่างพินาศยับเยิน - วัตถุเยอรมัน

รายงานแจกเบ็ดเตล็ดเงินการระหว่างจ้ง-
หวัดค้อจ้งหวัดให้ถว้าง ขว้าง ออกไป
ถ้าหากว่าได้มี การ รน ดัง คัด ค้อ ทาง
อื่น ๆ เพิ่มร่นแล้วจะทำให้ ภาวการณ์ค้า
ขายในประเทศจ้งเร็นร่น จาก เหตุนี้
ทางการของกระทรวงคมนาคม จึง ได้ ขอ
ความร่วมมือไปยัง คณะกรรมการ จ้งหวัด
ทุกจ้งหวัดให้ ดำเนินการดังเดิมการ รน
ดังทางนำและทางบก ถ้า หากทาง
บก นั้น การไว้รถยนต์ อาจจะถูก กระทบ
กระเทือนไปยังพาหนการขาดแคลน นำ มีน
แต่จ้งให้ คณะกรรมการจ้งหวัดคณะกรรมการ
การอำเภอ ดำเนินการดังเดิม การ รน
ดัง ในทางเกวียนด้วย

หย่างไรก็ดีถ้าหมิ่น บัณฑิตาเวียงการ
 รณดังทางนานน ๐๖ ของ คมนาคมน
 กัดังพิจารณาจะได้ รอดความ ร่ม มี
 จากเจ้าของ เวียงนค ดาย คาง ๆ ทั้ง ท
 เปนบิณฑกและเอกรณ เพื่อการ ร่ม
 มีอภินในการตั้งเดิมเกยวกับการรณ ดัง
 ทางนาโดยพร้อมเพรียงกัน

"ขอใบ" "ขอโทษ"
ต้องติดปากคนไทยเสมอ

จะขาย ทดผ และโผผ

ที่คืนประมาณ ๑๐๐ ตารางเมตร
 ๑. กับเรือนชั้น (ทางใต้) ๕
 ห้อง ๑ หลัง และเรือนครัว หอรับแขก
 พญาไท คือ ล้อม พญาไทแต่ใกล้กับ
 ทางรถไฟด้วย ปราบจันบุรี ผู้ใดต้อง
 การซื้อ เช่น ถิ่นใดที่ บ้านเลขที่ ๔๘
 ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับที่ดิน แลเรือนที่จะ
 ขาย ๘/๘/๒๕ ๕๐.

สหกรณ์แพทย์

រ ឬ ឆ ឈ ៗ

เพลง ยาว รัก ชาติ โทษ ของ
 ต่อกองแพทย์บางหย่าง กัดงมมอย
 ดง เก่งจะตบมือพายุดัง หนา
 ต่อกองแพทย์ จึงขอรับ ขอยาว รัก ชาติ
 โทษ ทั่ว ๆ ใน รรกา อันงาม คม
 ต่อกอง ๘/๘/๘๘ ๘๖.

[illegible]

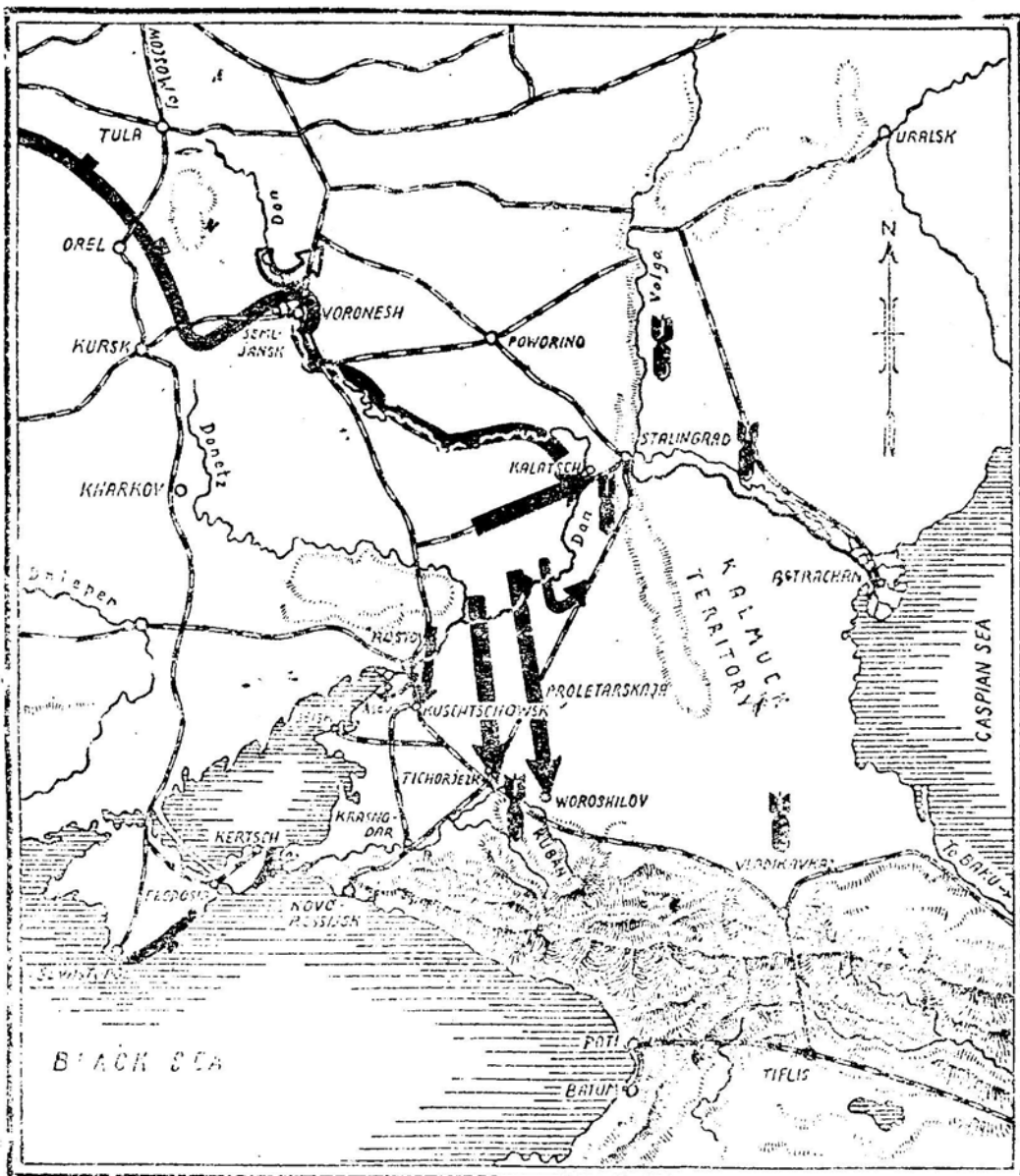
โลกใบนี้ ผลิต

งานนี้สำคัญยิ่งกว่าการรัก
บ้านเกิดและประเทศไทย กับ
ประเทศอื่นใด... ซึ่งประ-
เทตทั้งนี้เคยมีกรณีพิพาทกัน และ
ประเทศอื่นๆ เข้าใจเพื่อทำการไกล
เกลี้ย จนทั้งสองฝ่ายได้ตั้งคณะกรรมการ
เพื่อเจรจาเป็นปกติโดยดี ด้วยมีหา
การแบ่งเขต กำหนด เส้นเขตแดน ใหม่
โดยมีผู้แทนอื่นๆ เข้าร่วมด้วยนั้น ได้
ดำริห์เด็ดเดี่ยวลงอย่าง เรียบร้อย แล้ว
โดยฝ่ายไทยมีพระท่าน ด. ดิถีธยา-
การเป็น หัวหน้า คณะ กรรมการ ฝ่ายไทย
พระท่าน นิลกษิ์ หัวหน้า ฝ่าย อินโดจีน
ฝรั่งเศสและพระ ท่านยาโน เป็น ประ-
ธานกรรมการไกลเกลี่ยฝ่ายอื่นๆ งาน
นี้กันนั้น ได้กระทำเป็นครั้ง ครั้ง ท้าย ท่อ
ประชุมจาก ลงกรณมหา วิททยาลัย แห่ง
ประเทศไทยเมื่อวันศุกร์ที่ ๗ เดือน มิถุนายน
เป็นอันว่า ไทยได้คืนแดน ด้านบูรพา
เพิ่มขึ้นโดยสมบูรณ์ภายใต้ความรับรอง
ของฝ่ายอื่นๆ อินโดจีนฝรั่งเศส

ภาวะการณ์ ในรอบ ดับคาห์ ที่ผ่าน
มาสำหรับกรรม ทางภาคเอเชีย หรือ
ด้านตะวันออกไกลนั้น หลังจากการของ
ทัพ ยี่ปุ่น ในแนวรบต่าง ๆ ทาง ด้าน
ประเทศจีนประสบผลสำเร็จทางชั้น-
ชาติจีนไม่สามาถจะ รุก ก้าวหน้า ไม่ได้
อย่างไรก็ดีของระยะ หนึ่งนั้น บัดนี้การ
เปิดฉากโจมตีด้วย แผนการใหม่ ๆ
ได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง ได้ทำลาย กองทหาร
คอมมิวนิสต์จีนทางพรมแดนชาตจีน ซึ่ง
พยายามจะกีดกันจีนออกจาก มือง
มิงตงเช่นเดียวกับเซี่ยงไฮ้ กวางตุ้ง
ไทยได้ให้หยาบมากมาย ชึ่งในการ
บุกครองอย่างเด็ดขาดโดยระยะ เวลา
๕ วัน กองทหาร ยี่ปุ่นเข้ายึด
เมืองซ่งหยาง ซึ่งได้ ได้ อีกครั้งเมื่อวัน
ที่ ๓ เดือน มิถุนายน เมืองมีความสำคัญใน
การดำเนินอาชญากรรม ด้มีการต่าง ๆ
ไปยังกองทหารจีนโดยคิดคดกับทาง
หน้า ซึ่งมีแม่น้ำไหลผ่าน ทางด้าน
อินกองทหาร ยี่ปุ่น ได้ พยายาม ข้าม

ยี่ปุ่นเริ่มทำการรุกในแนวอื่นต่าง ๆ ของจีน - สนามบินและคัมภีร์สำคัญในนิวกินี ถูกกองทหาร ยี่ปุ่น
เข้ายึดขึ้นเชิง และกำลังรุกประชิดเมืองท่าโมเรอบี เข้าไปทุกขณะ - สภาของเกอส์ อินเตียจะ ลง
มติประกาศสงครามกับอังกฤษ - กองทหารเยอรมันข้ามแม่น้ำคอนไต เกือบทุกแนว และ ยึดเส้น
ทางรถไฟไว้หลายแห่ง การรุกพุ่งลงใต้ ได้ ผล เป็น อย่างดียิ่ง - อิตาลีได้ รับผิดชอบใน
การจมนเรือลาดตระเวน ไชเวียตในทะเลดำ และโจมตีมอลตาอย่างดุเดือด - - - -

แผนที่แสดงการรุกและการโจมตีทางตะวันตกของเยอรมันในรัสเซีย

การรุกของเยอรมัน
การที่ได้ซื้อใช้เมือง
เขต ที่ถูกกองทัพอากาศ
เยอรมันโจมตี

เทือกเขาคอเคซัสเพื่อเข้า ยึด เมืองดำ-
กิมและยึดเส้นทางรถไฟสายคอเคซัส -
หว่างเมืองต่าง ๆ เพื่อยับยั้งการดำเนิน
ด้มีการส่งความของฝ่ายจีนต่อการ
ดับกับการรบต่อไป
อย่างไรก็ดีเกี่ยวกับการรุกรานของ
ทหาร ยี่ปุ่น ในระหว่างนั้น ซึ่งดำเนิน
ไปอย่างมั่นคงนั้น แม้จอมพลเจียง

ไคชีกจะประมุขรัฐบาลจีนจะได้อพยพ
ไปยังแนวอื่นเช่นเดียวกับในกรณี
ซึ่งเคยไว้หยาบมันเหมาะที่จะตาม แต่
ปรากฏว่า แนวซ่งหยางและซ่งชาง ใน
แคว้นดังกล่าวได้ถูกกองทหาร ยี่ปุ่น
เข้าครอบครองไว้หมดแล้ว นอก
จากนั้นปรากฏว่าการรุก ก้าวหน้า ของ
กองทหาร ยี่ปุ่นในแคว้นซีเคียวงจะเกิด

ดังนั้นได้รุกเข้า ไป ถึง ๖๐๐ ก. ม.
แล้ว แต่กองทหาร ยี่ปุ่นก็หายมยิง
ไว้แต่เพียง ระยะ ทางดังกล่าวนี้
เพราะนับแต่ได้ เริ่มเปิดฉากการรุกใหม่ แล้ว
กองทหารจีนก็จะต้องเริ่มกับกำลังอื่น
เข้มแข็งของฝ่ายปรปักษ์ต่อไป
ข้าพเจ้าเห็นว่า การรุกรานของ กอง
ทหาร ยี่ปุ่น ซึ่งทางการ ของ ยี่ปุ่น
ยังไม่ได้แถลงเป็นรายละเอียดใน ความ
ดำเรื่อขอ ตนก็ตาม แต่ทางกองบัญชา
การของฝ่ายปรปักษ์ก็ไม่สามารถปกปิด
ความจริงอันนี้ไว้ ได้ หนทางใดก็ได้ ใน
ครั้งแรกนั้น ตามคำแถลงการณ์ ของ
กองบัญชาการ ฝ่ายของ สหประชาชาติ
กล่าวว่า การรุกรานของ กอง
ทหาร ยี่ปุ่นบนภาคเหนือของจีนนั้นไป
แค่เพียงส่วนน้อยเท่านั้น และ ได้รับ
การต่อต้านจากกองทหารของ สหประชา
ชาตินั้น แต่ท้ายที่สุดการรุกของ
ยี่ปุ่นได้ไม่ เพราะฉะนั้นยี่ปุ่นกำลังบุก
ทวงต่อไปเพื่อเข้า ยึดเมืองท่าโมเรอบี
กานท์ฮัน ด้าคิน ยิง ของ สหประชาชาติ
เพื่อสำหรับใช้ ใจคิดดินแดนต่าง ๆ ของ
สหประชาชาติต่อไป ในที่สุดทางการของ
สหประชาชาติก็จะต้องแถลงความจริงออกมา
ว่า การรุกรานของ ยี่ปุ่น นั้น
มิได้กระทำแค่เพียงส่วนน้อยเพียง ยี่ปุ่น
ใช้เรือดำเนียงขนาดใหญ่ถึง ๖๐ ลำ พร้อม
ด้วยขบวนทัพอื่น ซึ่งมีเรือดำเนียงและเรือ
พิฆาตควบคุมมา อย่าง เข้มแข็ง
(มีต่อหน้า ๔)

* นางพยาเกาะร่าง *

แทบทุกชาติได้เลือกสตรีงามของชาวชาติของตนขึ้นทุกวี่วันบิหรือตามแต่โอกาสอันควน นางงามนี้เสมอเหมือนเป็นขวัญใจของชาตินั้นๆ แต่บางทีหญิงงามนั้นก็ก่อกบฏโยชนในทางโคธนาตินค้าและอื่น ๆ ส่วนนางงามในเรื่องนี้ต้องไปเป็นนางงามอยู่ในเกาะร้างห่างพิสดารยิ่ง ---

ก็แรงเพื่อความ
รักของ สตรี คน
เคียดแค้นเกาะนี้
ก็ โถม เข้า ได้
ด้วย กำ ดั่ง แรง
ดเคฟเคยดัมพม
โดยมิได้ ทำการ
ต่อสู้ เพราะ ไม่
รู้ตัว แต่ก่อนที่
ได้ มาช่วยเพื่อน
ของคนทั้งวงศ์
ด้วย ใจ อหวิม

เรือใบสองลำซึ่งเป็นเรือสินค้าชื่อ "โพทอน" กำลังแล่นผ่านทะเลใต้ไปอย่างราบรื่น พายในเรือมีความสุขพร้อมทุกประการ นอกจากอาหารเท่านั้นที่ของ รับประทาน ซ้ำ ๆ ซาก ๆ อันเป็นเหตุการหมิ่นอายของเรือที่ใดแล่นห่างออกจากฝั่งแต่เป็นเวลายาวนานจนเรือจวนจะหมดอาหารคนด้วย กัน จึงได้ออกความเห็นต่อเจ้าของเรือว่า เมื่อเรือแล่นเดียวเกาะเช่นนี้ คงจะดังลูกเรือสักพวกหนึ่งขึ้นไปบนเกาะ ซึ่งแม้ว่าจะไม่มีมนุษย์อาศัย ก็อุดมด้วยธัญญาหาร เป็นกันเช่นมะพร้าว, ถั่ว และใช้สัตว์ต่าง ๆ เพื่อจะได้เก็บถึงเท่านั้นไปได้เป็นเสบียงอาหาร ในการเดินทางต่อไป

เจ้าของเรือผู้มีน้ำใจโอบอ้อมอารีและรักลูกน้องก็แสดงความเห็นด้วย เรือ "โพทอน" จะแล่นต่อไปยังอีกเกาะหนึ่งซึ่งอยู่ห่างระยะประมาณ ๓๐ ไมล์ จึงได้ตกลงจะส่งลูกเรือสอง คน ขึ้นไปบนเกาะ และจะรับ กลับลง เรือใน คอนเย็นเมื่อเรือเดินทางย้อนกลับมา

ทอม กอนท์ และ ไมเคิล สเคฟเคยเป็นผู้รับอาสาขึ้นไปบนเกาะ ด้วยเรือเล็ก ๆ ลำหนึ่ง ไม่ช้าก็ถึงฝั่งก็เลยชายขึ้นหาด ละเลียบ เพื่อ หาใช้ตัวอีก ครึ่งหนึ่ง กอนท์ ได้เข้าไป ใน บ้างบนเกาะด้วยเจตนาจะหาผลไม้

กอนท์ ได้พยายามบุกป่าฝ่าหนาทับออกมาได้ ถึงถ้ำว่างอันมืดมิดไม่เคยมียุ้ย ประปราย แต่เขาต้องกะโดดหย่างกะทันหัน ด้วยมีเสียงมนุษย์มาความ

เจียมในสถานที่ซึ่งเขาเข้าใจว่ามีแต่เขาคนเดียว และแล้วเขาก็ได้ยินอีก --- นั่นคือเสียงสตรีร้องไห้ เมื่อเขาได้เที่ยวมองหาความเสียงนั้นก็ประจักษ์ภาพสตรีด้วยคนหนึ่งนอนหงายในโพรงไม้ใหญ่ริมทุ่งหญ้า เทอชะโงกหน้าเขามองเขาพร้อมด้วยความประหลาดใจ บนใบหน้าอันสวยเก๋ แล้วรับใช้ มีชื่อเรียกว่านางได้ล่อนดังมีของ มีด ดิน ดิน ของวางกาย ซึ่งมีเครื่องห่มห่อแค่เพียงกะโปรงขาดกระรุ่งระรังชิ้นเดียว เท่านั้นหน้าเขาสภาพ อัน โกล จาก อารยะธรรมของนางในขณะนั้นนัก นางเป็นสตรีที่ งาม ชาติ ได้ ประดาความงามให้ไม่ผิด และน่า

"สัตยา"

จะได้ครองตำแหน่งนางพยาแห่ง ดังคมมากกว่าที่จะ มา อยู่บน เกาะ ร้างแห่งโซนร้อน

เมื่อตระหนักในความประหลาดของนาง กอนท์ก็อดใจเสียจะออกของเขาส่งให้พร้อมกับพูดว่า

"ด้วยนะ"

"ขอใจ" นางตอบเป็นภาษายังกริทย่างชัดเจน

เขาได้ค้นหากัน สตรีประหลาดได้เล่าให้กอนท์ฟังถึงเรื่องที่น่าอัศจรรย์ที่นางได้มาอยู่ที่นี่ กอนท์ได้บอกนางว่านางได้รอดชีวิตมาได้ หย่าง หดหู่ หดหู่พร้อมกับลูกเรืออีกสองคน - บุตรสองคนและเมียของเขาส่งให้เขาเองในการ

ช่วยเหลือนาง และพายได้ แดง แดงอันร้อนจัดซึ่งเผดเผา หมู เกาะ ในมหาสมุทรแปซิฟิก บุตรสองคนนั้นก็ได้อายเป็นคนวิกลจริต เนื่องจากความไม่เคยชิน ต่อ ความ ร้อน ของ ตรีวัน ออกกอนท์พินิจนางแล้วพินิจอีกเพราะเขารู้สึกว่าได้เคยเห็นใบ หน้า อัน น่า รักนั้นหย่างแน่นอน

"ด้วยนะเราเป็นมาแต่ของสองคน" นางกล่าว "และเมื่อวานนี้ คนหนึ่งจะทำร้ายฉัน อีกคนไม่ใช่ด้วยเจตนาจะ บัง กัน ฉัน

แต่ด้วยวิธีที่ชั่วช้าของ ได้ ค่อ ดู่ กับเราฉันจึงหนีเมื่อได้ โอกาส - ฉันหมดแรงฉันไม่ช้าว่า เวลานี้ ฉัน หยู่ โดด หรือโกลนรูดของกันฉัน ฉันอาจถึงเปลวกลมก็ได้ แต่ขอบคุณสวรรค์ที่พาฉันมาพบ"

และแล้วสตรีประหลาดนั้นก็ได้อวดผลอยหลับไป กอนท์ก็จัดที่ให้นางได้นอนหลับสบาย แล้วก็ออก ตามหาสเคฟเคย แต่เมื่อเขาเข้าไปใกล้ที่ชายหาดก็ถึงจุดใช้ตัวหยู่ นั้น เขาเห็นบุตรสาว โหย ขนาด ยักตึง เป็ดอย กาย เกือบตกลอยทั้งตัว นอกจากมีทางเงงขาดหยู่ นิดหนึ่ง กำลังย่องเข้าใกล้เพื่อนของเขาด้วยเจตนาร้าย

ขณะที่กอนท์มาเมื่อยกตัวมาเห็น มีสาวอีกคนหนึ่งอยู่ ตรงหน้าอันอาจ เป็น

อันเดียวกับที่นอนในยามคืนนั้น เขาได้หักกิ่งไม้ โหยงกิ่งหนึ่งจาก ต้น ไม้ ที่ใกล้ มือและใช้เป็นอาวุธฟัน ตบ บน สันศีรษะของยักตึงด้วยดั่งแรงเกิด ถึงกับมันสิ้นสติหมดวิญญูณที่ กอนท์และสเคฟเคยได้ช่วยกันมันนั้นบ้านนั้น แล้วก็กลับไปหาสตรีที่เขาปล่อยให้นอนหลับ หยู่คนเดียวด้วยความเห็นใจอ่อน ทรนที่ส่งสหายเขาไปกลับบริเวณโพรงไม้ ที่นางนอน เขาได้ยินเสียงร้องหย่างน่าหวาดกลัวของนางอีกครั่งหนึ่ง ทั้งสองได้พยายามบุกป่าฝ่าหนาทับจนถึงทุ่ง กว้างที่นางหยู่ และเขาได้เห็น คน มา อีกคนหนึ่งกำลังอุ้มนางหนี!

กอนท์ และ ส.เคฟเคย ได้ ค่อ ดู่ กับมันที่บ้านหย่างทรหดประมาณครึ่ง ชั่วโมง - คนบ้าคนเดียวมีกำลังเท่า กับคนดี ๆ ทั้งหกคน กอนท์ถูกจับกุมลงในกอหนามก่อน แล้วสเคฟเคยก็ถูกทำร้ายทำนองเดียวกัน เมื่อเห็นไม่มีใครช่วยได้แล้ว มันก็ถอยกลับมันจับนางจนแบกได้ มา พร้อมกับ ดั่งเสียงร้องหย่างมีชัยตาม ประดา คนบ้าแล้วขณะที่นางนั้น นางได้ ใช้ มีดพกหนีการของคนบ้า กระทำให้มันบังเกิดโทษหย่างดีเดือด ถึงกับทุ้มนางลงและเริ่มดมมือทุ้มที่

เห็นโอกาสเหมาะ กอนท์ ค่อย ๆ พยายามลุกขึ้นและรวบรวม กำลัง ตัว - (มีต่อหน้า๑๐)

[illegible]

กันขึ้นทำเรื่องใจจึง ของเรานั้นได้
 ฌานไป ถึงใหม่ที่เราจะมาครองเจ้าทั้ง
 เซดดี และท่านหญิงนั้นก็อยู่ใจอันเดิม
 ดาห์ดี เมื่อรักกันด้วยนั้น ทาง ก็ให้ ห้าม
 มิได้ แต่จะมีหัวใจ ดันเหวี่ยงผด สมนรัก
 หย่างไรได้ เมื่อฝ่ายเซดดี เบน ตัว-
 มัณชน ขนบประเพณีได้ ก็ดกันให้ ทั้ง
 ตรงค้องห่างกัน ขาคีขันควรระคำ
 ให้ มนต์เราน ค้อง ขาดสยขี เสรีภาพใน
 การสมรสหรือใดนั้น ถ้าเป็นทระครอง
 กันข้าม ถ้าชายเป็นเจ้าแล้ว ก็ถ้า-
 มาดสมรสกับใครๆได้ ความใจ สมนักโดย
 ไม่มีใครห้าม และเซดดี คง ไม่ ค้อง
 กลุ้มเหมือนเซนน แต่ฝ่ายหญิงเป็น
 เจ้า และ ทั้งอยู่ ใน คอระมัยครองของ
 พระประยูรญาติ ที่เป็นเจ้า และ ทบ ไม่
 ขาดการรัก ถวาย บังคม ตาม เอร จาก
 ถานันครดักได้ หย่าง มาก ที่ สุด ที่
 เซดดี จะทำได้ ก็เพียงเดินผ่าน มอง ของ
 หน้าทางคอกหงอนนั้น และ เบนของ หงตั้ง
 มานต์ฟ้า ไปรังของบาน หน้าทาง นั้น ก็มี
 คองคาน้อยๆ ที่น่ารักก็ หงน คอย มอง
 เราเด่มองจะพัวพอกฝากรัก กันด้วย
 ด้ายตาหงอนมานต์ฟ้า ที่เซดดี เคยนึก
 เด่มองว่า มันคือ มานท์รักนั้นให้ ทางฟ้า

ตอบผู้ชม

จดหมายถามประจำวัน

โมมรัน ๒ วาดิก, "หนู" ร.ร. ใน
พระนคร, ๘. นรกกน้อย, หนูได้,
ไพฑูริย์, รอดรักทัน, รณ-
ทร, ๘. หยากร, ๘. รวดมศักดิ์,
หนูรกรจักร, ๘. ดามเสน, พ.น.,
เจดีย์วิเชียร, พ.ด., หนูเด็ก.

จิตน้ำพอง

ตอบ - ผู้ที่ดีจริงๆ จะบอกได้ว่าใคร
ไรนามปากกาอะไร ดังที่ถามข้าง
นามมาเป็นการผิดระเบียบ หาก
รักถามไปยัง สำนักพิมพ์ของนัก
ประพันธ์นั้นเกิด นามปากกาที่เป็น
ผู้เขียน มีชื่อ ดูเห็นว่าเป็นที่นิยม
ใน วง การ ประพันธ์ก็ขอไม่ได้
ทุกตามราว ก. สุรางคนางค์. วาด

ตำนานของไทย

ถาม - คุณลุงจะเขียนชื่อให้ฉันด้วย
คุณลุงจะเมื่อก่อนที่พุทธศาสนาจะมา
แพร่ในเมืองไทยนั้น เรา นับถือ
ศาสนาอะไร? หวังว่าคุณลุงจะ
ให้คำตอบโดยเร็ว.

อ.ม.ด.

ตอบ - ไทยเราก่อนพุทธศาสนาจะเข้ามา
จากอินเดียทางใต้มาทางจีน
ภาคใต้ในปัจจุบัน และได้พบกับ
มอญโบราณ จึงได้รับแบบแผน คือ
หนังสือคดอคนดกัธี่ตำนาน รบ
ทำเนียมซึ่งมอญได้รับจากชาวอิน
เดียออกทอดหนึ่ง ตำนานพุทธเป็น
ตำนานแรกที่ไทยเรานับถือ มา แด
บรรพกาล เพราะตำนานพุทธ
แผ่เข้าไปในแดนจีน ตั้งแต่สมัย ราช
วงศ์ฮั่น ในสมัยพุทธศาสนาบูด

ต้องโค รวด ๓๓๓ พรวดาโดย ๘๓๓
ราชิ คาคเป็นผู้นำเราไปเผยแพร่.
รัชที่รอนันตให้ นามว่า "รัช"

ข้อบารัตุน

ถาม - ขบว่าลุง หนึ่น ชอบ การ์ตูน
และยังใคร่เรียนการ์ตูนมาตั้งแต่โต
ดุงโย้ย ฉันคนหนึ่งจะชอบการ์
ตูนเป็นนิสัย ฮ่า! คุณลุงรู้จัก
"รัช" ไหม คงจะเป็นคน
ที่แนะนำฉันในเรื่องการ์ตูน คุณ
ลุง ชอบ การ์ตูน ประเภทไหนบ้าง
จะชอบให้ หนอยกับไม่ได้ ฉันจะ
ได้รู้ว่าการ์ตูนถึง มีชื่อ คุณลุง.

อ.ด.ง.

ตอบ - ดูย่นักที่คิดตามเป็นนี้ เรียน
การ์ตูนเรื่องดุง และคิดให้ตาม
มีเรื่องชอบทางเรียนการ์ตูน "รัช
ณะ" ดุงรู้จักดี เพราะ คอยอดโค
กันบ่อยๆ ทุกครั้งก็ได้รับการ์ตูน
เรื่องหลาน ดุงรู้จักดีใจและ ชอบใจ
ทั้งดุงได้นำดุงให้หลานอันชม ดุง
บางภาพที่ไม่สมควรก็งด ดุง
ชอบ การ์ตูน หรือ ภาพ ทุก ชนิด
หลานอันดุงจะสนใจ ทางไหน ก็คง
เรียนมาให้ดู ให้ทราบ เดมๆ
ภาพที่ดีจะให้คิด ให้บอกมา ดุง
ยินดีจะ ให้คำแนะนำ และฝีมือ

คำทำนบทละคอน

ถาม - หนูได้อ่านหนังสือชื่อ หน่า คอน
ท้ายมี ๘ คำบ้าง ๒ คำบ้าง เรา
หมายความว่าอย่างไรกันจ๊ะ เช่น
๘ คำ ๒ คำ ๒ คำ เป็นคำ รอด
หนึ่นครุฑจะ ธิบายให้หนู เราใจบ้าง
ตอบ - บทละคอนทุกบทมีคำบอกไว้
ท้ายบทว่า ๘ คำ ๒ คำ หรือ ๑๐
คำ ๒ คำ คำที่บอกมาจาก "คำ
กลอน" เพื่อให้รู้ความหมาย ๘ คำ
กลอนจบบทหรือ ๒ คำกลอน
จบบทหรือ เพื่อเตือนเพลงหรือ
หยุดเจรจา (๒ คำคือ ๑ คำ กลอน
หรือเรียกบท ๑ การบ่งกลอน
คือจบในบทใดบทหนึ่ง)

หยากเป็นนักเขียนบทความ

ถาม - รอดโกดจ๊ะ คุณลุงอายุเท่าไรแล้ว
มีบ้านหรือเปล่าจ๊ะ ถ้ามีหยากรู้จัก
แต่เห็นจ๊ะ คงด้วยนะจ๊ะ หย้าหา
ว่าฉันจะถามดุงดุงหน่าจ๊ะ คงคิด
ว่าหนูเป็น ลูกหลานคุณลุง คุณลุงได้
ขนาดไม่อื่น หนูหยากเป็นคนเรียน
ความเห็นและบทความจ๊ะ คุณลุง
มีวิธีแนะนำอย่างไรบ้าง? และคุณ
ลุง ยินดีรับช่วยครวดครัดให้หนูไหม
หนูคิดอันฮักการ์ตูนโคดจ๊ะ? เมว
รัชอยู่หรืออยู่ร่า จ๊ะ?

หนูจ๊ะ.

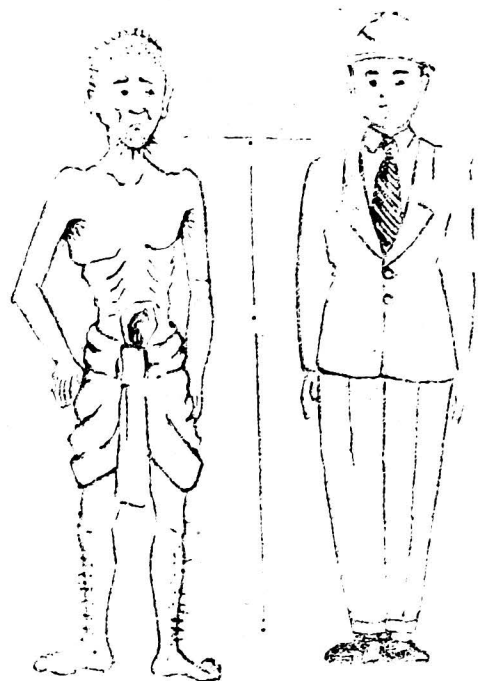
ตอบ - เดียวใจ ดุงว่าอายุดุงไม่ได้จะ
มีที่หลานหยากรู้จักเราตามอา-
ตุงไปแล้ว เราอายุกับคุณลุงก็
มีอายุจะคาดหนึ่งดุงก็พบบอก
ชาวให้ให้รู้ รอด ดุงก็ดูหลานโค
ไม่อื่น ดุงก็ รอดโกดโคดโคด
เป็น ดุงก็ดุงมีลูกหลานๆ ดุง
ดุงโคดโคดโคดโคดโคด โคดโคด น
หยากเป็นนักเขียนบทความ หลาน
ก็เรียนดุงมาให้อด ดุงจะช่วย
ครวดครัดให้ ดุงเขียนดัก- หน
ที่รอนันตเป็นเมืองที่กาดัง หน ใน
ความสนใจ ความหยาก รอดบระ
ชาชน จึงเป็นบทความที่กาดังมี
หลานเป็นราชหรือหรือเป็นราชหรือ
ที่ ดักเป็นหรือหรือ บทุน เมว
เป็นหรือหรือ.

มิตนา สิริจันทร์

ถาม - คำว่าเรียงดุงที่หลานถามมา
ว่าแปลว่าอะไรนั้น ดุงตอบคาไป
จ๊ะ รอดตอบว่า "เรียง" แปลว่า
กาดัง "เรียงดุง" คือ "เรียงที่"
นั้นจาก "เรียงใหม่" เป็นเรียงที่
"เรียงราย" เป็นเรียงที่ ๒ "เรียง
วัง" เป็นเรียงที่ ๔.

แปลเป็นอังกฤษ

ถาม - รอดไทยแบบเกร็กและมิทเมน
แบบไหนดีกว่ากัน โรงเรียนสอน
วิชาอาคเรี นวางไปรณย์มี ไม่

"ชนาธิราช" "ชนาธิราช"

วาดโดย เด็ด เผ่าทองจีน

จะรอดดุงรอนันต บระ โยภาดา
นี้ให้ไปภาด อังกฤษว่า "หาก
จะมีใครมาทำ ดุงก็รอดโคดโคด
ดุง เป็นหน่าจ๊ะ รอด ดุงจะรอน
รัชโคดโคดโคดโคดโคดโคดโคด
มา" เราดุง หลานหลานอัน
หลานหลาน. ธี นามถามคุณลุง

หนอย ดัก.

ถนนรกราด ดัก.

ถาม - รอดบระ โยภาดาจ๊ะ หน ใน
ความนิยม ของนักกาด (ดังดัย
ถามไปท.ร. กรุงเทพฯ วิทยาดัย
ดัยจะรอนโคดโคดโคด) ร.ร. วิชา
อาคเรี นวางไปรณย์เดา หน
ไม่ บระ โยภาดาอังกฤษว่า
If there is anything to destroy
in honour, it is my duty to
suppress it with all my ability

ลอนซานเมืองไทย

ถาม - รอดบระ โยภาดาจ๊ะ รอด หรือ
ทุกภาพเพราะเราทำการรบเท่า
นี้ และโคดโคดโคดโคดโคดโคด
หนอย รอดบระ โยภาดาจ๊ะ
เพราะที่ ผู้ประดักภัยเมือง ในการ
รบ พุทธจักร ๒๔๕๕

เงินเหลือทอง

ถาม - หย้ามาถามดุงเรื่อง "ความ
รัก" เดียวดุงกับหลานจะรักกัน
เดียวมาจ๊ะ ดุงก็รู้แต่หัวใจหนู
ทั้ง ๒ เพ่งหัดใจกันจะหัดใจ.

คดี

อจขบ์ เหน็ดนุตัน
ปติคนเทติ โภปนุโร
เวร์ ปติมุจติ
เมื่อเขาข้อโทษให้
ถ้า ผู้ใดมี ความ ขุ่น
หนักในโทษผู้หนึ่งข้อ

"นักอ่านต้นทรวาน"
รอนันตของหลาน
รอให้จ๊ะให้หลานรอน
ปติคักคาม เดดวัก

มิดโคด

รูปถักนวมฝรั่งของ
ภายหลังชวาวเรียน
ยบ นนิยมทำมาไว้ปลาด
มากโร โดเมืองไทย
ทเดธนคหนึ่ง รัชโคดโคด
วิธีทำมาทำมาให้
ปลาดเป็นท่อนๆได้อด
ทากคนไร่น่าสามไม
ขนาดถาก: เกบพอง
ให้เป็นรูปนวก ได
หอมหัวใหญ่ผ่าเป็น
ชิ้นๆ หัวผักกาดคดปล
หนอย คั้นผักกาด
หนอย เกบพองรอน
ดักนวมคี่ จึงได้กอนโค
การทำโคฟไร เม็ด
แห้งเอามาแช่น้ำทิ้งไว้ ๓
วัน รอดโคดโคดโคดโคด
แดงในถาดพรวนน้ำเกด
จะได้อในรูปถัก กัดโคด
คัมถพอดักนวมรับประ

วิถีชีวิต

(ต่อจากหน้าถาง)

“คิดไม่เจอว่าถึงเพียงนี้ คุณจะไม่รับหรือไม่รับมันเป็นเรื่องของคุณ ในเมื่อคุณเอาเรื่องจริงมาพูด คุณจะไม่คิดเองตามทศทัตคุณปรารถนาได้ราย คิดมัน คิดต้องคิดเองบ้าง”

เขาชะโงกหน้าเข้ามาใกล้

“รูจี้” เขาเรียกเสียงหนักๆ “มันเป็นลูกผู้ชายคนหนึ่ง และรูจี้ด้วยความเป็น หยุ เราควร จะ รู้สึก ดีขึ้น ดีขึ้น”

รูจี้ใจหายความ “ฉันไม่รู้หรอก” ทวนคำในคำขอ แล้วถาม “หมายถึงการแยกทางกันเดินหรือพจน?”

เขาพยักหน้า “เรามาตกลงกัน หย่าร้างดีกว่า ฉันรูจี้ว่า แรงงานกับฉันด้วย ความไม่เต็มใจ ไม่มีความรักในใจ ฉันไม่แคร์อะไรอีก ไช้ไหม?”

มองเราด้วยสายตากดดันแรง รูจี้พยักหน้า

“ฉันเห็นคุณรัก ทศเทอเลน รักเราด้วยหัวใจเทียบเท่าชีวิต” คุณมาได้เข้ามาจริงว่า ทศมิได้รักฉัน เทอเล้งงานกับฉันโดยที่เธอ มีคน รัก หยุ ก่อนแล้ว”

“แต่ฉันรักเธอจริงและปลื้มกับคุณ”

“ฉัน เป็นความรักที่ฉันชอบ” เขา

ก้มลงรับ “มัน ฉัน รูจี้ว่าเธอยังมีหัวใจอาศัยในความรักเท่า หยุ และฉันได้พบกับความรักใหม่แล้ว”

เขาได้พบกับความรักใหม่แล้ว”

“ฉันเห็นว่าคุณคิดว่าทศเทอเลน ดีขึ้น ดีขึ้น” เขาพูดออกไป ในน้ำเสียง

เดิม “ด้วยเรากำลังได้มีใจแยกกันคนละแนว”

“ความ เป็น หยุ” ของเรา ก็ควรแยกกัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

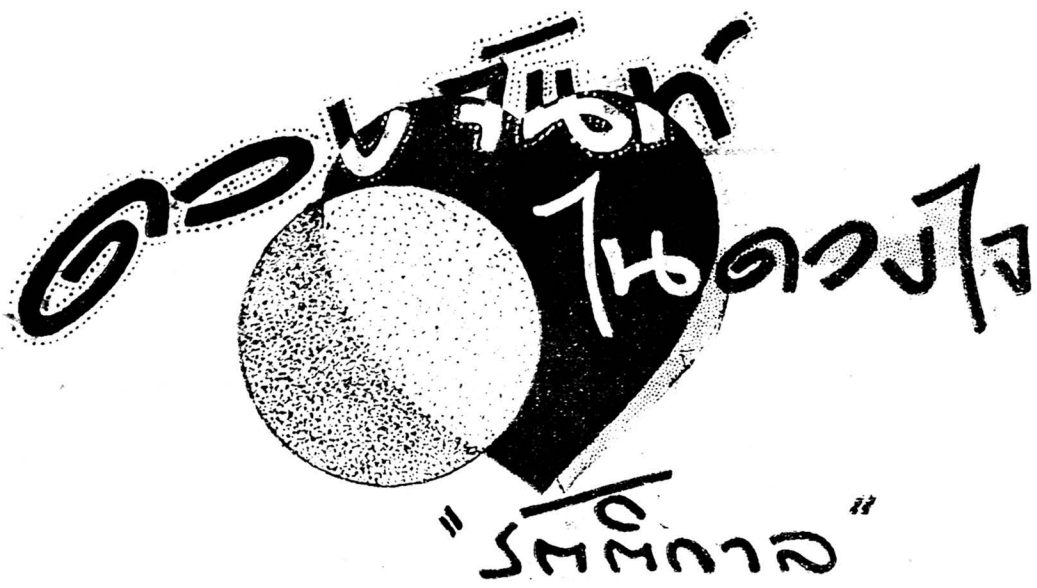
“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

จะแยกทางกับฉัน”

“พจน” รูจี้วางเสียงเกรี้ยว “คุณ

(ต่อจากฉบับวันจันทร์ที่ ๓)

ตลอดเวลาที่อยู่ในรถ ฉันรู้สึก
รันทมน้อย ดั่งที่ทักทายพรานจับรังได้
ในกรงใหม่ ๆ บางคราวก็ผลุดกผลุดก
บ้าง บางวันก็กึก-กึก-กึก! ชั่วโมง
อันยืดยาวล่วงไปอย่างเร็ว ความ
เอื่อยเอื่อยของเวลา ค่อย ๆ เพราะความ
ดังเดและดังบัญญัติรายแปดพันเก้า ชน
ในสมองอย่างไม่มีขยับ! ทำไมฉันจึง
เกิดเบื่อบ้างมาอย่างนี้? นี่จะเป็นบ้า
ไปหรืออย่างไร? คุณลุงชาวเขาคง
โกรธเป็นพินเป็นไฟ ยิ่งจับได้ว่ามา
คิดตามนางเพื่อ ดัง ห่วงให้ กับ ถ้าคอ
ของคนเองจะจงดั้น กรุณา ปราณี ไม่ออก
หนุมจุนเจือต่อไปอีก ค่อยจากนั้นชีวิต
ทั้งชีวิตกับแค่จะจบเผลอเอง ไม่มี
โอกาสจะดีกว่า วิชา การ ไต่ ๆ เพื่อ
ความก้าวหน้าโดยสะดวกด้วยอีก แล้ว
ระหว่างฉันกับเดิมดังเก่า ถ้าได้มา
ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันจริง ๆ ในขณะนี้จะเป็น
อย่างไร? จะยุ่งยากลำบากเพียง
ไหน?

รถถึงหาดใหญ่ แต่เจ้าความนึกยังไม่
แผ่คลาย ไม่มีเค้าว่าจะถึงที่ไหนสักที่
จนไปเวียนมา เกือบครึ่งวัน พะว้า
พะว้าง ถึงเผลอ รวด กับ คนเป็น แรก แผลอก
หน้าของตนเอง.

-- และอย่างที่ไม่ได้ ฉันนั้น ที่นั่น
เอง ฉันพบเข้ากับเพื่อน ดนตรี คน หนึ่ง-
คุณเกอ อนุเคราะห์ที่ถูกล ซึ่งเคยเรียน
ร่วมห้องกันมา หลายปี จาก การ
วิสาสะกันครั้งใหญ่ ๆ ฉันพบว่าเขา

เป็นเจ้าของสวนยางที่ใหญ่ที่สุดในเมือง
และมาหาดใหญ่ด้วยกิจการค้าบาง ประ
การ เขาชวนว่าฉันมา มั่งคั่ง ได้เพื่อ
พักผ่อนและจะเคยไปเยี่ยมญาติที่นรา-
ธิวาส เขาจึงถือโอกาสขอรับรองเกม
มั่งคั่งให้ ฉันไปพักที่สวนของเขาอีก ๒-
๓ เวลา ในสถานที่นั้นจะได้พบกัน
สักครั้ง ย่อมต้องการเวลาสำหรับ
โอภา ปราณี กับ ยืด ยาว เป็น ประการ
แรก และขณะนี้ฉันมิได้เป็นคนของ
คน จึงปรากฏว่าเขามีเวลาพักค่าแะ
นำจากยอกมิกครคนใดคนหนึ่ง บ้าง เป็น
การสุดท้าย จึงได้ คัดลอกความคำเซ็น
สวนของเขาโดยระมัดระวัง.

รุ่งเช้าฉันจึงได้ ออกจาก หาดใหญ่
มาหนึ่ง หรือหนึ่งวัน ๆ ฉันกำลังนั่ง
เขียนจดหมายถึงพี่ชายและน้อง ๆ หยาก
จะส่งมุกให้ เป็น เมือง หน้า คำน ซึ่ง ฉัน
กำลังขอทักท้วงไว้ด้วยนะ เพื่อตอบ
พี่ป้าภักดิ์ของพี่ชาย ว่า จะ ให้ ถ้า หรือ
รูก! ก็พออนุโลมตามรูป เรื่องได้
เพราะฉันก็ใกล้ นราธิวาส จนไม่ ขาม
ว่าจะใกล้อย่างไรอีกแล้ว!

วันนั้นคุณเกอนำฉันไปเที่ยววัดหน้า
สามเจ้าแจ้ง ถ้ามีค ออกจากวัดหน้า
ถ้าไปพักที่วัดที่แห่งของ ชุค แห่งของ
ฉันในตำบลหน้าพระยา ออกจาก ถ้า
พระยาข้ามไปสมน้ำตก ชายชาวใน อำเภอ
เพอเมกรรุด จึงหวัดกับคานี ออก
จากตำบลหน้าพระยาผ่านที่ว่าการ อำเภอ
เมกรรุด อำเภอของ เขาเขตเมือง
มัตตานี พักเที่ยงแล้วจะร่วมประพาส

อาหารที่ตลาดในเมืองนั้น เวลา ชั่วโมง
เด็ด ค่อยจากนั้นไปที่บ้านคานี ซึ่ง
เป็นที่พักผ่อน พระยาคานี ครั้ง โบราณ
ชมเชก ประ กู เมือง และ ดูเหว้า พ้า ผ่า
แล้วเรื่อยไป ดูด้าน รายนัน คาร์เกที
ในป่าช้าเก่าเขา ซึ่งดังด้วยหินอ่อน
ดีชาวเมืองงามดีอากาศ ขากลับแต่
รถผ่านนระทางอำเภอของวัง ก่อว่า จะ
ถึงที่พักเป็นเวลาค่ำพอดี.

รู้สึกคิดว่าหยา ข้างจะเจอเขาหลายๆ
ที่เที่ยวไปทั้งวันอย่างคนดัดจริต ยม-
ตำรวจและประวัติดำคร เกือบจะไม่ เป็น
ไรเลยสำหรับฉัน ฉันนับการ ข้าม
แพที่ท่าสาปโดยไม่ต้อง ลง จาก รถยนต์
ว่าเป็นเพียงผลของการประคอง ที่เขา
ทำ ฉันก็ขอเขาจากเจ้าสุเหว้าโบราณ
ที่สถิตที่ทุก เป็น เพียง เบ้า สำหรับ ทด
ลองความแม่นยำของ รถค เมย์ว เป้า
ให้แตกทั้งแปดล้อรถไถ ๆ และ ถนน
หนทางที่ราบเรียบยาวแสนยาว แม้ว่า
มันจะดูดีสำหรับ ประคอง เอง ด้วย
ที่วัดนั้น ฉันคงตามตลอดไปทั้งต้อง ข้าง
ทาง ก็ไม่ช่วยให้ ฉันแต่เห็น ความ
วิเศษวิโสอะไรของมันมากไปกว่า การ
ให้ความสะดวกใจเล็กน้อย คือไม่ทำ
ให้การนั่งชมเป็นเมือของฉันต้อง ข้าง
หรือเปลี่ยนแปลงไป เป้า ๆ ปลัด ๆ โดย
การ กระแทก กระแทก ของตัวรถ จน ถ้า ได้
ขยับน้อยครั้ง จึงรู้สึกลำบากใจ
ไม่น้อยที่จะบรรยายฉากชิมชาติ, โบ-
ราณวัตถุ และ ขนบ ขันนิยม ประเพณี
ของชาว พนมเมืองเก่าที่ ผ่าน มาแล้ว ให้
พี่ชายฟังอย่างละเอียดถี่ถ้วน

หลังจากรับประทานอาหารค่ำแล้ว
ครู่ใหญ่ ๆ คุณเกอ ก็คว้า เขาก็คว้า
ข้าวของ ออก มา คัด เลือก และร้องเพลง
กลอนไปด้วย แต่ไม่ข้าม
คอกว่า ฉันมีเรื่อง กับ แค่น
ในใจ มาก มาย เพียง ไหน
เพราะ ถ้า ขาม แก คง ไม่
ทรมาน ฉันด้วย เสียงของ
เจ้า ลูกเล่นที่เล่น นั้น ฉัน ห่วง คอง

ฉันที่กำลัง ทอ แต่ง ดูก ด้กาว โสฬ พัน
ทอ ไม่ ฉันรู้ ความ เหว อ่าง ของ ท้อง
ฟ้า ด้วยดวงจิต อันเหวอแห่ง เพราะ
นกกลิ้งจันทอกลองหนึ่ง ซึ่งกำลังจะขึ้น
แสงไปจากหัวใจ ฮา, เดิมดัง- แต่ง
ฉันและเสียงเพลง ในห้องมับคนบน
ทอน ความสดชื่นรื่นรมย์ ของ ฉัน หนัก
หน่วงรุนแรงเช่นนั้น?

กล่าวความ ความ รู้สึก คุณเกอ
เป็นคนเก่งกล้ามากทีเดียว เพราะ
แม้ฉันจะไม่ประดีประดำ ค่อย คนตัว ทุก
ชนิด ก็ยังจับ จำ เนียงได้ ว่าแกดบัก
นวดกาน, ทำเตียงท่ม, เตียงแหลมได้
โดยครวณนั้นกระไร ฉันเกือบจะทน นัง
ฟังต่อไปไม่ไหว เพราะรู้สึกหัวใจเค้น
แล้วเบา รวด กับ จะ หยุค ลง เลย ให้ ได้
จึงหยุด แม้ คุณเกอจะไม่ได้ เล่นเพลง
อโดฮาโธของ เจ้าหญิง ดิลิดิด คานี ก็
ความ แค่นี้ของและท่านของที่จะกระหิม
กัງความดีท่านหยา นั้น ข้างฟังได้กขง
รักวังใจอย่างประหลาด กล้ายอวิ-
ญานของพระนางจะ โบกโบยมาดังแนบ
ฉันหยา กับ สาย ลวด ทั้ง ๒ เส้น นั้น ไม่
เคลื่อนคลาย ทำให้ ฉันเค้นและนึก
เห็นภาพสาวชาวเกาะคนหนึ่ง ยืน ระทด
ระ ทอย โบก มือ หยอย ๆ หยา ที่ ริม ผัง
ซึ่งอสงั แต่ความบ้านดมุก ที่ กำลังดอย
ถ้าพาเขาพ่อเทงบุตร ของ นาง ออก ไป
- โดออกไป ว่าฉันคอยเก็บ พวง
มาลัยที่ กำลัง ถูก คัดเลือก ดม ดาดขัด เข้า
มาสู่ ผัง เพื่อจับ ข้าง รอยจับ ครั้ง ดุด
ท้ายของนายหนุ่มต่าง ผิด ผิด ถ้าว คำ
"Good bye! Till we meet again",

ฉัน นาค ดึกเข้า
ไปในห้องใจของ
นาง โดย ไม่มี
(มีต่อ หน้า ๙)

หนึ่ง คาบเรเคอร์ ของ เกรซง ยนต์
บางชนิด ทำด้วยโลหะ ที่มี ตะกั่ว ผสม
เข้าอยู่ เพื่อ คง หนัก ย่น ทำให้ เกิด
นิมมาก หนึ่ง อย่าง ของ ภาชนะ

เขาได้มอบ มาร์เซตตา ให้ หยุ ใน
อภิศรา ของ สตรี หักหน้า คณะเผยแพร
ศาสนาบนเกาะใหญ่เกาะหนึ่ง กอนท์
และ สัตพลัย เป็นเลขาคนใหม่ หยาง
แท้จึง เขาได้ท่องเที่ยวไปกับเรือสุด
แล้วแต่จะพาไป เขาก็ได้จะเขียน
หมู่เกาะแห่งหนึ่งด้วย และทุกครั้ง
เขาได้ถามราชองมาร์เซตตากับเขา
ผู้ ทบประ แต่เมื่อได้พักผ่อนหย่อนกับ
คณะเผยแพรศาสนาซึ่งคราวแล้ว นาง
ก็ได้ หาย ตาม หยุ ไป โดย ไม่มี ผู้ใด
สามารถบอกได้ว่านางหยุ นั้นคือใคร

ได้รับของทั้ง สอง ทรงทานแล้ว
ด้วยความชอบคน บรรณาธิการได้มอบ
ให้เจ้าหน้าที่พนักงานทั้งสองคนดูแล
พิจารณา และแจ้ง แต่ ข้าราชการไม่
ได้ตั้งใจ ทาน เพราะ เห็นว่า ยังมี
แต่ หน้าที่ จะต้องทำได้นั้นแหละ

จนจะเยยวราให้หายได้ นางไม่หวั่น
เลยตักน้ำ เปืองหลัง รองนางมี
เจ้าหน่มีผัดตาอีกคนหนึ่งกำลังนั่งวาง
กัการพาดหย บันตก และตักปาด
น้ำรดบน สายดอก แต่จะได้หย่างเต็ม
ร้อย แม้จะพังโสกแสนโสก ก็ยัง
มีกิ่งฉานยอเย้าแผ่หย ในที่ ดินเห็น
จนกระทั่งรอยย่นที่เคมไวดวย ความเขย
หย่นบนริมฝีปากอันแห่งไกรยมนของเรา
หย่างชัดเจน. (อ่านคือฉานจันทน์)

ตลาดบางรัก มีตึกและโรง
เรือนรวม ๖๘ ห้อง และที่ดิน
ว่างเปล่าด้วย มีเนื้อที่รวมกัน
๑๑๓๘ ตารางวา แยกประ-
โยชน์ได้ หยู่ เดือนละ ๘๐๐
บาท ราคาย่อมเยาว่า ไปรถ
ติดต่อกับ นายชวโจช กู้ด นะ
ที่สำนักงานของ ธนาคารอิน-
โดจีน ครอบ โขเวียนเขต
บางรัก ๘/๘/๒๕ ๓๐๖.

ส่งจำหน่ายที่ โรงจักร ไรต์ส คัดก จังหวัดฉะเชิงเทรา

หมอบ ดูปดาห์

จากหน้า ๓)

หลังจากที่หมายใน อัน ที่ ย
ความที่ด่ากัน ๆ บนเกาะ
อดเกรเดย์โดยทรง แ
ทาง ๆ ความบริเวณฝั่งทะเล
อีกถูก โจม ทั้ ทั้ง ระเบิด
อง และเปน ระยะ โกลดง
นอกจากนั้นนามบิน
ละหมอบหลาย แห่ง บน
เกาะเล็ก น้อย ทาง ๆ
ทรงไว้ ก็ถูกกองทหาร
ทรงไว้ โดย เรียบ ร้อย
กองทหารน้อย นรกลอง
มีเมื่อใด การลอบยทหาร
ายของอดเกรเดย์ก็ จะ
ระไว้กับการลอบ ของ อัง
กริ ใน ประเทศ ฝรั่งเศส

น ของอินเดียนชน ก้า-
ทัต มหาคะมะกันที่
มาทอนเกลว ด้วยบัพพา
ชาอินเดียน ทอ ทั้ง ทอ
อินเดียน ไป ใน ทาง เห็น
เกาะของเกรตต์ คลอด จน
อินเดียนให้ทำการ ขัดขืน
ซึ่งทาง อังกฤษ ก็
จึงทำกับกัน โดย ทำ
เล่คอมมิวนิต์ อิน เดีย
ก็ขัด พริตการณ ของ
ยอมเปนที่ ประจักษ์ แก่
อินเดียน ใน เจตนา ของ
แต่ในก้างดงเปนไปใน
เซอร์ดัลโฟพอร์ทกริป
ง ดอนคอน เกยว ด้วย
เรองอินเดียน นั้นได้เปน
อินเดียนเปนหย่างมาก
มีเห็นทางเลยวว่า อิน-
ราห์อย่างแท้จริง นอก
จำหน้าของกริ ใน อัน
พยายามเสาะหา ที่ของ
องสภา ของ เกรตต์ ใน

การที่จะประชุม ทารอ เพื่อ ทำ การ
วิพากษ์วิจารณ์ เกยว ด้วย กรณ ก้าง ๆ
หากมีการให้ รายชื่กริ หรือ บันดาฬ
นำอินกริมาบางคนถูกด่าว่าร้ายแก่ประ
การใดแล้ว เจ้าหน้า ที่ อังกฤษ เถา
นั้นมันขนาดดีที่ชาวเกาะทำการบิประ
ชุมโดยทันที มหาคะมะกันที่รวม
ทั้งผู้นำ ในคณะ พัก อีก เปน จำ นวน
มาก ก็มีได้ละความ พยายามใน อัน
ที่จะพาอินเดียนไป ดูความเป็น เอก ราษ
แต่เมื่อมีการขัดขืน และ ใช้วิธี บัง
คับ เช่นที่อังกฤษกำลังทำเคินหย่ ทุก
วัน นี้ แล้วคนที่จริง ก็คิดใจ เพื่อ
รุนแรงต่ออังกฤษเป็นการตอบ แทน บ้าง
ซึ่งความเห็น จึง เห็น จัง อด จะ ได้ ผล
หย่างแน่นอน ในเร็ว ๆ นี้ อนึ่ง จาก
ข่าว หลายกระแสร ปรากฏ ว่า กันที่
อาคัยนคำวาคคือ อังกฤษ พาย ใน ระยะ
๑ ดูปดาห์ ข้างหน้า และใน การ น
ก็เป็นความเห็นชอบของ บันดา คณะพัก
และสภาของเกรตต์ อินเดียน ในอันที่
จะประกาศสงครามทันที หากคำวาค
ของกันที่ไม่เปนผลพายใน ระยะ เวลา ที่
กำหนด หย่างไรก็ตามกันที่ ก็ได้ หัน
มาขอความช่วยเหลือ และ ร่วมมือ กับ
อินเดียนเพื่อ กัดกินโรค ชกา ใน การ เรียก
ร้องเอกราชครั้ง นี้อย่างแล้ว ผลที่จะ
บังเกิดจะเป็นเช่นไรนั้น ย่อมหย
ที่เวลาของการยื่นคำวาคจากมหาคะ
มะกันที่ ไปยังรัฐบาลอังกฤษ ซึ่งเป้นคำ
ตอบที่เคิดวาค อินชา อิน คัย ทง
หลายก้างดงรอความหวังในเอกราช มา
ยาวนาน และด้วยความกะวนกะวาย

การรบทางบ้านคะวันออกของยู -
โรป หลังจาก ที่ กอง ทหารน เยอรมัน
รุม เนียน และ อดไวค ราม แม่น้ำคอน
คอนดางและรุกไปเปนแนว ก้าง แล้วก็
ได้ เน้นกับหน่วย บ้านทาน อันเข้ม แรง
ของไซ เวียค หน่วย ยาน ยนต์ และ
หน่วยทหารราบ เยอรมันได้ ทำการ ค่อ
ดูหย่างคึกคัก กับได้ทำการบับบับกับ
จนกองทหารไซเวียคต้องถอยไปด้น

กองทหารเยอรมันกับถอยไปทางใต้
ได้เข้ายึดไวโรตฟเฟื่อง อดาหลัมไว้
ได้อีก การยึดเมืองนี้ได้ ทำให้ความ
หวังของเยอรมันที่จะไปดูคอเคซัสได้
คับคดจนเข้ามาทุกขณะ

ทาง แนว ค้าน เมือง ดคา ดิน กราก
กอง ทหารน เยอรมัน กำลัง บุก หลดงไป
ความทางรถไฟซึ่งเชื่อมระหว่างเมืองไ
โรเนกับบรอสคอฟ และหลังจากข้าม
แม่น้ำ คอนไดแล้ว ก็เข้า ยึดจุดสำคัญ ๆ
ทางเมืองกาวัช และพุ่ง เข้าสู่ เมือง
ดคา ดินกรากหย่างรวดเร็ว ชาวที่ได
รับแจ้งว่า กองทหารนไซเวียคในเมือง
ดคา ดินกราก กำลัง จะ หง เมือง น แล้ว
เนื่องจากไม่ สามารถ ทน การ ระดม ยิง
ของปืนใหญ่เยอรมันได้ กองทหารของ
จอมพลทโมเชโก พยายาม เข้าโจมตี
ทางบ้านเมืองโอเรด เพื่อโอบวงล้อม
กองทหารเยอรมันทางบ้าน คะวัน ออก
เฉียงใต้ แต่ไม่ได้รับผลกับยังเดือหน่วย
รถถังและทหารเป็นจำนวนมากมาย

ชัยชนะของเยอรมันทางบ้านคะวัน
ออกของ ยูโรป ครั้ง นี้นยมนำ ความ
หวาด หวั่น มาสู่ สหภาพไซ เวียค เปน
หย่างยิ่ง ข่าวจากหลายกระแสด่าว่า
ว่า ไซเวียค อาจจะ รอดพ้นได้กับ
เยอรมัน หลังจาก เมือง ดคา ดิน กราก
แตกแล้ว แต่หย่างไรก็ตาม เยอรมัน
กล่าวว่าจะไม่ ยอมส่งบดัก กับไซ เวียค
จนกว่า จะ ได้ ชัย ชนะ หย่าง เคิด วาค
อนึ่งข่าวการเคินทางของเซอร์ดัลโฟมา
ยังไซ เวียค ครั้ง ใหม่ นี้นยอม ทำ ความ
ประ หลาดใจ มาสู่ วง การ ทัว ไป เปน
หย่างยิ่ง

เป็นที่เข้าใจกันว่า การ มา ของ
เซอร์ดัลโฟ ครอง นักเพื่อปรมาจารย์ใจ
ในการเบ็ดเนอรวบที่ ๒ แต่ชาวอังกฤษแ
หนึ่งกล่าววว่า ความ มุ่งหมาย ของ
เซอร์ดัลโฟมายังไซเวียค ครั้ง นี้นเกยว
ด้วยมันหาการเมืองในอินเดียน ซึ่งทาง
อังกฤษหวังนัยในการค้นคว้าของอินเดียน
อันนับวันทวีความ รุนแรงยิ่ง ขึ้น แต่
เซอร์ดัลโฟ จะ ประ ด้ม ความ ห่วง ครอง น

หย่างใดนั้นย่อมรู้ ไม่ได้ เพราะไซเวียค
กำลังตั้งค่าย ในภาวะที่คับขันหย่างสุด
ขีด หากไซเวียคมีพอพพันภัย กับ การ
เมืองของประเทศอื่นแล้ว การสู้รบ
ที่กำลังรบเคยวอยู่ กับเยอรมัน ก็จะ ถัง
กาถอดด้านหย่างแน่นอน ดังนั้นจึง
เป็นท่น ว่าเซอร์ดัลโฟเดินทาง มาไซ-
เวียค ครั้ง นี้นจะไม่ได รับ ผล อันใด ตอบ
แทนเลย

ด้านการรบทางบ้านอาฟริกาเหนือ
นั้นปรากฏว่า ฝ่ายบับของฝ่ายอักษะ
ประเทศปคิบัติการหย่างเข้มแข็ง การ
ที่ได ของกองทหารอังกฤษตามแนวรบ
ก้าง ๆทางอียิปต์ประสพความล้มเหลว
ดังนี้จึง นอกจากนั้นยังปรากฏว่าเมือง
ท่าอาเล็กซานเดรียและอานทพัทมอด
ก็ไดถูกรบถอยหนีลงมา การ หง
ระเบิดหย่างแม่นย่ำทำให้จุดหมายด้า-
กัน ๆ พินาศหย่างยับเยิน

ในทะเลดำ หน่วยเรือรบคัศกรบี-
โดยที่เดินด้ามารด จนเรือ ตาค กระ
เจเนนาทหนักของไซ เวียค จม ๒ ลำใน
เวลาเดียวกัน กับทำลายเรือพาณิชย์ของ
ไซเวียคด้วยหลายอักษะมากมาย

ฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางภาคมหาสมุทร
เปซซิคได้ถูกตั้งได้ ถูก ตั้งให้ดับไฟมืด
เนื่องจากหวั่นภัยการโจมตีทางอากาศ
ของอิตาลี นอกจากนั้นยังปรากฏว่า
ชนะ น ความ บริเวณ เมือง ซา ทเด ของ
อเมริกาได้มีหวั่นภัยฉวามบอภัยทาง
อากาศครั้งบับอยครั้ง ซึ่งในการรบ
วันหนึ่งอาจจะมีการ โจม ทั้ ทั้ง ระเบิด ถัด
จาก การ ปคิบัติ หย่าง ก้าง ของ
ของฝ่ายอักษะก็ได้

วิถีชีวิต

(ต่อจากหน้า ๘)

พอใจในพิธีการของเมย์รัก เจ้เททอง
ที่ดะดม ได้หมด ไป ด้วย การ พนอ อดา
และเทยวัก หันมด้นมาว่า รุง ความด้า
ให้ แก่ หล่อณ หันบับม จนไม่มีใคร
เชือ หน้า ใน ที่ สุด ความ ทุกข์ ก็
บังเกิดขึ้น เขายกยอกเงินในความรับ

มิตรรอบรองเขาไปให้สุดา ความผิด
เปน สิ่ง ที่ ไม่สามารถ บิดบัง ได้ คลอดไป
วันหนึ่ง มัน จะ ต้องเผย ออก มาให้ โลก
เห็น และวันนั้นนายห้างได้ครวคับบับ
ด้าหวั่นคับบับ กับตัวเงินดักไม่ตรงกัน
เมื่อ สอบสวน ได้ความจึง ว่า พาน์ เปน
ผู้ยักยอก หน้าทั้งาที่เขาทำหตุคมีอ
ไป ยังนับเป็นความกรนของนายห้าง
ที่ไม่เขาเขาเข้าขวาง พาน์ หน้าเด้า
กลับมามานเด้าเรื่องให้สุดาฟัง หวั่น
จะให้สุดาปลดบับโยน หตุคหวั่น อดา
ได้บอกกับเขาว่า เมื่อพาน์ ไม่สามารถ
จะหาเงินหตุคได้ หตุคก็จะกลับ
ไปอยู่กับมือของหล่อณ แล้ว หล่อณ
ก็ทำ ความ ค้า พุค จน เข้า ของ ไป จาก
บ้าน ความเป้นเหตุ ของพาน์กับสุดา
ขาดสะบั้นลง

ในยามนั้นพาน์ ก็กำลังรู้สึกเมื่อยทแ่นค
แต่เขาได้ ไ้หตุคหตุคหล่อณ หาเรื่อง
หย่างร้ายหล่อณโดยไม่มีความผิด แต่
ด้วยเหตุนี้เอง ที่ จะ ได้ รุ้ มา หย่าง เคิม
ข่าวการแต่งงานใหม่ ของ รุ้กับเด็ดยร
คนรักเก่า ทำให้ พาน์ หมด หวั่น และ
ได้เคิดด้วยคารุ้

เห็น รุ้ มี ความสุข พาน์ ก็ต้อง
กลอนใจยาว ความรัก ความเสียสย
มีค่ามออก มันเป้นความผิดของเราเอง
ที่ปล่อยให้รุ้หลุดลอยไป

“ เปนผู้เคิดรุ้ มันเป้นความผิด
ของฉันทเห็นกงจักรเป้นดอกบัว ดัด
ทั้งเพรรงามไป จาก เรือนเหวน เอา
แล้ว แล้วดั่งงาม ประดับแทน จึง ต้อง
เสียใจพายหลัง รอดัง ดักคัคคัค จง
ประทานพรให้เธอ และคุณเด็ดยร จง ปก
บับของกันด้วยความสุข วาสนาฉันท
มีไม่เลวเทยเสียแล้ว ดาก่อน”

เด็ดยร ก็ลงจบบับยอศรัยของเรา
เป้นภาพที่แสดงใจพาน์นัก เขาหันกลับ
ด้าหน้าไปจากด่อนหย่างรวดเร็ว ไป
ด้วยความเสียสย และเสียใจหย่างไม่มี
ครึ่งใดเท่า

บริษัท สิริกรู จำกัด เจ้าของ
 นายมานิต วสุวัต กรรมการ อำนวยการ
 นายกระแส วสุวัต ผู้จัดการ
 ร.ต. สัมพันธ์ ชื่นระชาณะ บรรณาธิการ และผู้พิมพ์

จำนวนเลขที่ ๕๕.๖๐ อาคาร ๔ เหนือราชดำเนิน
 พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สิริกรู ถนนมอญ พระนคร
 โทรศัพท์ กองบรรณาธิการ ๒๒๕๒๐
 กองจัดการ ๒๐๒๐๔ โทรเลขที่ ๒๐๓๑๖

ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๕

รวมค่าเช่าเดือน ๘ ปีละเบี้ย ๑ ๘ ๑๗๐๕ ราคา ๒๕๓๕

คนไทยที่มาจากฟิลิปปินส์ เมื่อลงจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ
 ได้ โบกธงแสดงความยินดี

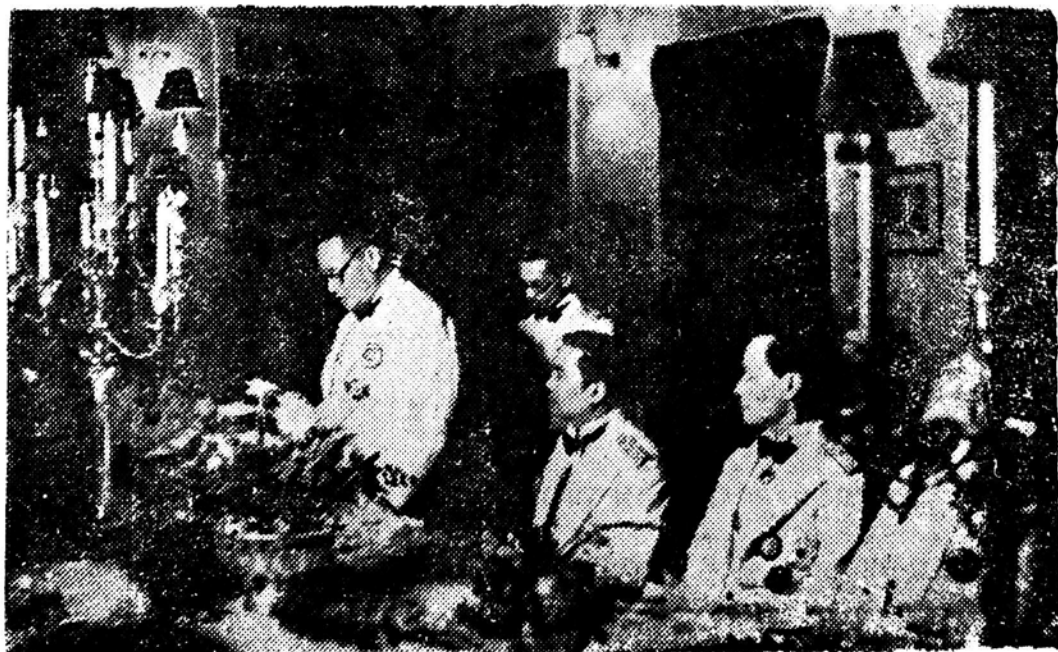
ร.ท. จรัส วงศ์โรจน์ หัวหน้าคนไทยจากฟิลิปปินส์ ได้กล่าวคำ
 ปราศรัยตอบผู้ มาต้อนรับ

พระท้าวชายาโน ประธาน คณะกรรมการ บัณฑิตไทยกับอินโดจีน
 ฝรั่งเศส กำลังกล่าว คำเปิดการประชุม หอประชุมของ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๘ เดือน

ในโอกาส ะของการต่างประเทศ ได้ เคารพแสดงความยินดี ในผล
 ดำเนินการของกรรมการ บัณฑิตไทยกับอินโดจีน ฝรั่งเศส ได้ มี
 พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร เข้าร่วมด้วย

พระท้าวชายาโน ประธาน คณะกรรมการ บัณฑิตไทยกับอินโดจีน
 ฝรั่งเศส กำลังกล่าว คำปราศรัยในการเลี้ยง ที่กระทรวงการต่างประเทศ

คณะกรรมการ บัณฑิตไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศส ฝ่ายอินโดจีน
 เคารพอาหารแก่คณะกรรมการทุกฝ่ายที่สวนอัมพร เมื่อวันที่ ๘ เดือน